

analogisk Anvendelse paa saadanne Dispositioner, saaledes f. Eks. Lovens Bestemmelser om Villieserklærings Ugyldighed paa Grund af udvist Tvang eller Svig. Endvidere falder familieretlige Retshandler udenfor Lovens Bestemmelser, men paa dette Omraade vil der endog, mener Kommissionen, i større Omfang kunne være Tale om analogisk Anvendelse af Lovens Regler, og det samme vil være Tilfældet, naar en kontraktmæssig Aftale er Led i en arveretlig Disposition, saaledes f. Eks. Dødsgever. Paa den anden Side omfatter Loven, forsaavidt ikke andet følger af de enkelte Bestemmelers Indhold, *alle* formueretlige Retshandler, altsaa — som det hedder i Kommissionsbetænkningen — »ikke blot saadanne, som gaar ud paa at stifte Fordringsrettigheder (obligatoriske Retshandler), men ogsaa saadanne, der gaar ud paa at stifte tinglige Rettigheder (Overdragelsesretshandler), og ikke alene retsstiftende, men ogsaa retsopløsende og retsforandrende Retshandler«. Endelig kan nævnes, at Kommissionsbetænkningen anfører, at »de fleste af Udkastets (altsaa nu: Lovens) Bestemmelser fastsætter kun, hvad der allerede er gældende Ret, saaledes som denne har udviklet sig ved de teoretiske Behandlinger af Emnet og ved Domstolenes Afgørelser; men adskillige Tvivlsspørgsmaal er dog blevne løste, og Reglerne er i flere Henseender blevne nærmere præciserede«.

1ste Kapitel handler om „*Afslutning af Aftaler*“. Her findes først udtalt den Regel, som forlængst er anerkendt i Teori og Praksis herhjemme, at »Tilbud og Svar paa Tilbud er bindende for Afgiveren«. *) Hertil er knyttet en Række særlige Bestemmelser, om hvilke det udtrykkelig siges, at de kun kommer til Anvendelse, »forsaavidt ikke andet følger af Tilbudet eller Svaret eller af Handelsbrug eller anden Sædvane«. Det bestemmes saaledes, at hvis

*) Andre Lande, saasom Frankrig og Italien, fastholder endnu den fra Romerretten stammende „Overenskomstteori“, hvorefter Ret stiftes ved to overensstemmende Villieserklæringer, Tilbud og Accept, i Forening, saa at Tilbudet kan tilbagekaldes, saa længe det ikke er antaget; heller ikke i England og Amerika anerkendes Tilbudets forpligtende Kraft.